

חוקירה מיוחדת

בן שנה, שהסתיים בחתונה מפוארת במלון שרתון.

מות הבת והאב

ה אידיליה במישפחה לא נמשכה זמן רב. מקורבים למישפחה טענו כי עדינה, שעברה במשרד החברה, שהיתה מאוהבת בעוגי בעלה עד טירוף, הוסתה על-ידו בלי הרף נגד סמי וקופל האב.

כדי לקנות את השקט במישפחה העשירה, עשה קופל האב צעד קיצוני: הוא נתן לסמי את השליטה על עיסקי התיירות היוצאת של קופל. לעוגי נתן האב את עסקי התיירות הנכנסת. קופל האב עצמו עזב את הארץ, נסע לארץ צות'הברית ופתח שם משרד של קור-פלטורס.

בשנת 1971 התעלפה עדינה לפתע במישרד. ההתעלפויות לא פסקו, ועוגי בעלה הרגיע את המישפחה המודאגת וטען כי מדובר רק במחלת האפילפסיה. במשך שש שנים לא ידעה המישפחה מה מחלתה. רק שנה לפני פטירתה של עדינה התבררה למישפחה ולשלושת ילדיה האמת האיומה: ה' אשה שהיתה נאהבת על-ידי הכל סבי' לה ממחלה ממארת במוח.

לפני פטירת עדינה הסכים קופל האב לחלק את הרכוש הגדול שצברה המישפחה לארבעה חלקים שווים: חלק לאבא קופל, חלק לאמא רוזה, חלק לעדינה וחלק לסמי.

מייד אחרי פטירתה של עדינה פנה עוגי לבית-המישפט, וקיבל שלושה רבעים מהרכוש של עדינה. שלושת ילדיה קיבלו רק רבע אחד מרכושה. וכך זכה עוגי בנתח שמן של ניכסי המישפחה.

הצרות האיומות, שפגעו במישפחה, לא פסקו עם מותה של עדינה. האבא קופל, שחי בניוירוק והיה תמיד בריא וחסון, חלה לפתע בסרטן-הדם. מכיוון ששנא רופאים ובריקות, התגלתה המחלה המארת בגופו מאוחר מדי. אחרי מות הבת איבד גם את הרצון להיאבק על חייו. אחרי שנה של סבל הוא נפטר בניוירוק בשנת 1978. הגופה הובאה ארצה ונקברה ליד הבת. אחרי מותו של קופל-האב, המשיכה חברת-התיירות קופל לשגשג ולצבור מיליונים. סמי ניהל את עיסקי התיירות היוצאת, שפרחו, ועוגי ניהל את התיירות הנכנסת.

אפילו שר-התיירות

ה צרות החילו באוגוסט 1979. סמי לקה באותה המחלה הקשה שבה לקה האב המנוח. בגלל המחלה הוכרח להעביר את סמכויות-הניהול, שהיו לו בקופל לידיו של עוגי, שהיתה לו זכות-חתימה בלעדית.

דמיונו של עוגי הרקיע שחקים, ולי-מקורביו היה ברור שהוא חולם להיות לשר-התיירות. שאיפותיו התחילו לפי גוע בדימוי הסולידי של החברה. עוגי התחיל לעשות צעדים, שנודעו לסמי לפעמים מקריאה בעיתונים. עוגי קנה אוניה מיוחדת לאימוני-צוללנים, מבלי שיהיה לו שום ניסיון בספנות. ההפסד של קופל מן הרכישה התמוהה הגיע ל-200 אלף דולר. עוגי חקר את מלוודי, אונית-נוסעים שערכה לראשונה שיט בקו ישראל-מצרים. זה לא הלך, וקופל הפסידה שוב חצי מיליון דולר. רכישת המלון החוף הירוק בנתניה על-ידי עוגי עלתה לחברת קופל בהפסד של מיליון דולר.

אך המכה הגדולה ביותר ניתחה על חברת קופל כשרכש עוגי רבע מן ה' בעלות על מלון אסטוריה וחצי ממי ניות הניהול. ההפסד לקופל כתוצאה מצעד זה: כשמונה מיליון דולר. לעוגי זה לא הפיק. בהנהלתו נר' כש מלון הים האדום באילת, ותחת שליטתו נוהל משרד קופל בארצות-

מישפחה "דאלאס" יושבים (מי' מין לשמאל) מיירי וסמי, רוזה, הנכד וקופל רוזנברג, למעלה עומד

משמאל עוגי מילובסקי ולידו עדינה, אשתו הראי' שונה. סמי ועדינה, ילדיו של קופל, למדו בבית-ספר גבוה לשפות בג'נווה, ועבדו במשך שנים לצד הוריהם.

האשה השניה אשת החברה נעמי לרר, שהיתה נשואה לבחור ישראלי שממנו יש לה בן, מאוחר יותר

נישאה למיליונר מפרנקפורט. עוגי הוא בעלה השלי' שי. לפני 20 חודשים מכר עוגי את חלקו בחברה והתמנה כמנהל של חברת "אל-על" בגרמניה.

היא חברה ציבורית, שמניותיה נסחרו בכורסה והונפקו לציבור הרחב — בחשך שניתנו לה נתונים לא נכונים. את החקירה השניה מנהלת חברת לנדקו של רובינשטיין והמפרק של קופל. בקרוב תגיש, כנראה, חברת לנדקו תביעה נגד עוגי, על הצגה לא נכונה של מאזן-החברה. דבר שגרר את רכישת חלקו של עוגי ביותר משוויו האמיתי.

לאחרונה אושפו סמי בבית-חולים, בחשך להתקף-לב נוסף על המחלה הקשה שלו, אחרי בדיקות התברר כי היה מרוב רק בהתמטטות על רקע מתחים ושיברון-לב.

בערב ראש-השנה הגיעו לביתו של סמי ידידים רבים, שבאו לדרוש בשלר' מו. כששאלו איך נפלה מישפחה קופל ממרומי ההצלחה והעושר לעומק כזה, ענה סמי כי מישפחתו עסקה תמיד כעבודה, ולא היה להם זמן לצפות בטלוויזיה. "אילו ראינו את דאלאס", הסביר סמי, "היינו יכולים להיזהר מג'ייאר, בדמותו של עוגי מילובסקי." סמי רוזנברג הוא כיום אדם חסר כל, המחפש תעסוקה. האדם, שזכה במשך השנים בהצלחה מסחררת, הגיע בעיקבות טרגדיה אישית, מישפחתית וכלכלית למצב כזה.

רוזנברג. אילו היתה מתפרסמת הירי' עה שחצייה של החברה לא שווה יותר מ-200 אלף דולר, היה הדבר מביא להתמוטטות החברה.

אך סמי האמין בחברת קופל, ולאט-לאט, במשך עשרים חודשים, התגלה שיש פער של שישה עד עשרה מיליון דולר בדיווחים על הפסדי החברה. סמי שיעבר את כל רכושו הפרטי, ובכללו דירות ומיגרשים, וכן את רכושה הרב של אשתו, כערבות לחובות קופל.

האבסורד היה שמבחינה תיפעולית הרוויח העסק. מאוקטובר 84 הרוויחה קופל, תוך 10 חודשים, 16.9 אחוזים מהמחזור הכללי שהיה לה מתיירות נכנסת, ו-7% ממחזור התיירות היוצאת. ממוצע-ההכנסות כרוטו של החברה היה כ-10 מיליון דולר בשנה. מה שזרם את החברה היה החובות והריבית לבנקים, שאכלו כל הכנסה אפשרית של החברה. תוך זמן לא-רוב גילו 460 עובדי קופל כי-20 משרדים בארץ ובחו"ל שהעסק מתמוטט.

באותם הימים, שבהם נאבק סמי על חייה של קופל, קיבל עוגי לידיו את ניהול נציגות אל-על בגרמניה. בימים אלה מתנהלות שתי חקירות. האחת מטעם הרשות-לניירות-ערך — מכיוון שחברת קופל נהגה עצמית

הברית. גם המישרד האמריקאי עלה לקופל בכמה מיליוני דולרים הפסד. מי שהכיר מבפנים את חברת קופל, ידע כי כבר בחודש רצמבר '83 היתה חברת קופל למעשה במצב כספי קשה ביותר.

להיזהר מג'ייאר!

א כל הדיווחים שהוגשו על-ידי עוגי וסגנו, שמואל הרמן, לא הר' או למעשה את גודל השואה הפינאני' סית ואת החובות האמיתיים שבהם היתה חברת קופל שקועה עד לצווא' רה.

סמי לא רצה שהעסק, שאביו הקים בזעזע-אפיו, יירד לטימיון. הוא עניין את את חברת לנדקו של אהרון רוביני' שטיין ברכישת חלקו של עוגי בקופל. באותם הימים התפרסמו בעיתונים ידיעות כי עוגי מקבל שישה מיליון דולר מרובינשטיין תמורת חלקו ב' קופל. האמת שהוסתרה מהציבור, היתה שונה לחלוטין. עוגי קיבל בעצם רק שתי חנויות: האחת בירושלים והשנייה בתל-אביב. עוגי קיבל את החנויות כתנאי שאחת מהן תירשם על שם שלושת ילדיו, הנכדים של קופל

שני הגיסים למרות כל הסיכוסים ביניהם הצליחה המישפ' מה להסתיר את המצב במשך זמן רב. ההסתב' כות החלה כשסמי (מימין) חלה, ועוגי (משמאל) ניהל למעשה את החברה.